



Nadpis

Prichádza sviatočný čas, na ktorý sa dlho teší každý z nás. Vôňa koláčov vôkol sa rozlieha, Vianočnej nálade každý z nás podlieha. Zabudnime na smútok, zanechajme zvady, budme k sebe milí, dobrí a majme sa radi. Prišiel čas Vianočný, zvonček tíško cinká, každému sa splní túžba, aspoň malilinká. Šťastné a veselé želajme si spolu, a potom spoločne k Štedrovečernému stolu.

*Nešťastným šťastičko,
chorým zdravičko,
chudobným konto masné,
rodičom deti šťastné,
a deťom, aby to najkrajšie
pod stromček prišlo.*

Anjeli z neba nech Vám spievajú, požehnané a milostiplné vianočné sviatky, radostný a pokojný nový rok želajú.

Krásne sviatky želajú...

*starosta obce, poslanci OZ,
pracovníci OÚ a redakcia novín*



Územný plán obce – tretia časť

Po dvoch predchádzajúcich častiach, častiach na bývanie spomenutých v minulom čísle, našich Lužianskych novínkach Vám predkladám tretiu časť, kombinovanú, v tom, že táto časť územného plánu – zóny sa skladá s časti športovej a časti bytovej. Toto územie sa rozprestiera, samozrejme v našom katastri obce, a je v hrubých rysoch povedané „za železnicou, od Teslovej ulice po Hlohoveckú cestu a v dĺžke od bývalých vinogradov (rod. dom Králikových, prvý dom na Teslovej ulici. Orientačne na úrovni vodojemu, ktorý je na druhej strane železnice pri novom cintoríne, kruhová vysoká budova) Prechádza okolo Wan Aarsenu, (bývalá tehelňa), Envi-Geosu, (bývalé Hydínarne) poza Sempol po Korytovskú cestu. Toto územie predstavuje rozlohu zhruba 130 ha, pôdy, ktorá je vo vlastníctve Kapituly- cirkvi. Táto rozloha ako som úvodom spomenul sa delí na dve časti. Športová časť, čiže golfová predstavuje cca 90ha, a časť obytná, určená na bývanie predstavuje 40ha. Spolu je to záber 130ha pôdy, čo predkladám aj z funkčným využitím v grafickom znázornení, ako komplexný urbanistický návrh pre projekt územného rozhodnutia.

Športová časť – Golfová RED OAK

RED OAK nie je výmysel. Dub, ktorý sa v jeseni sfarbí do červena, stojí priamo nad novým, 18- jamkovým, ihriskom v katastri obce Lužianky. Nečlenovia rovnomenného klubu si však budú musieť na hru na ňom ešte pár dní počkať – kým stavbári dokon-

čia klubový dom.

Otvorenie ihriska RED OAK bude patriť nesporne k hlavným udalostiam golfového roku

2017 na Slovensku. Ten je sám o sebe výnimočne bohatým v celej doterajšej histórii. Otvorenie štyroch ihrísk – to tu dosiaľ nebolo a zrejme tak skoro ani nebude. Len pre zopakovanie si: najskôr otvorili na sklonku apríla a mája 18- jamkové ihrisko v Sedíne, ktoré sa hneď zaradilo medzi slovenskú golfovú špičku. Potom prišlo na rad otvorenie 9- jamkovej akadémie v Trnave, a ako tretiu otvorili deviatku v Malom Slavkove pod Vysokými Tatrami.

Vráťme sa ale pod červený dub, teda do RED OAK k nám do Lužianok. Vlastníkom ihriska je spoločnosť GC Nitra a.s., ktorú tvorí jedenásť podnikateľov, kde dvaja z nich Bíly a Hubinský už pred desiatimi rokmi začali hľadať vhodné pozemky na výstavbu golfovo – rezidenčného rezortu. Pri súčasnej rozdrobenosti pôdneho vlastníctva na Slovensku a často nejasných vlastníckych vzťahoch to nie je ľahká úloha. Navyše, keď si dali podmienku, že by to malo byť do 20 km od Nitry.

Hľadali a našli. Pozemok, ktorý získali do dlhodobého prenájmu, leží na pahorkoch a dolinách z Nitry smerom na Hlohovec, nad našou obcou v našom katastri. Pre lepšiu orientáciu: od Nitry treba prejsť popri Metre, cez tri kruhové objazdy a v pravo už uvidíte ferveje, gríny a bunkre nového ihris-

ka. Odbočiť treba ešte pred známou reštauráciou a penziónom Hoffer na Korytovskú cestu.

Čo Vás hneď prvé upúta po zaparkovaní sú zaujímavé výhľady na celú Nitru i jej okolie.

V pozadí uvidíte na kopčeku románsky Dražovský kostolík z 11 storočia, v pravo dominantu staroslávnej Nitry – Zobor s historickým hradom a vilovou výstavbou pod nim, Kalváriu. Ako na dlani máte aj práve vyrastajúci rozľahlý areál automobilky Land Rover. Chrbát ihriska tvoria vzácne dubovo – cérové lesy.

Obytná časť – Golfového areálu RED OAK

Rezort RED OAK je navrhnutý po vzore zahraničných projektov tak, že pôjde o spojenie golfového ihriska s rezidenčnou výstavbou. Už teraz sa pripravuje infraštruktúra pre 340 obytných domov, ktoré budú stáť okolo ihriska. Záujem o pozemky, naznačuje že bývať na golfovom ihrisku už nie je módou len v USA, Španielsku a v iných krajinách, ale aj na Slovensku. Dôkazom toho sú to projekty v Tatrách, Hrubej Borši či v Senici.

Posledný tohoročný golfový prírastok na Slovensku tak bude už onedlho nesporne veľkou udalosťou. Je sa naozaj na čo tešiť. Niet sporu, že RED OAK sa hneď od začiatku zaradí medzi slovenskú golfovú špičku.

Územný plán obce



Inšpirácie z Tullnu

V deň štátneho sviatku 1.9.2017 záhradkári navštívili medzinárodný záhradkársky veľtrh v Tullne. Mesto Tulln sa nachádza v Dolnom Rakúsku a leží na pravej strane Dunaja, zhruba 30 km severozápadne od Viedne. Z Lužianok sme odchádzali o 7,00 hod. a do miesta určenia sme

sa dostali približne za 3 hodiny.

V areáli veľtrhu GARDENBAUMESSE sa nachádza 9 výstavných hál, výstavné voľné plochy a vzorová ekologická záhrada s 30 m vysokou kovovo-sklennou rozhládkou BAUMWIPFEWEG.

Haly sú označené od čísla 1 až 10, ale hala č. 9 chýba. Hneď po príchode nás

zaujal stánok plný okrasných cibúľ rôznej veľkosti, tvaru a farby. Bolo možné si zakúpiť z nepreberného množstva tulipánov, narcisov, okrasných cesnakov, amaryliek, anemoniek, arónov, hyacintov, koruniek, cyklámenov, eremorusov, drobných jarných cibuľovín – snežienok, krókusov, scillíí, chyanoxíí a bledúl. Iní

predajcovia na voľných plochách ponúkali záhradný nábytok, doplnky do záhrad, vývojové trendové prvky vyrobené z dreva, kovu, keramiky i umelej hmoty a umelecké diela so zberového železa.

Najbližšie ku vchodu bola hala č. 2, kde vystavovali prvýkrát rôzne európske firmy. Floristi vytvorili veľké kvetinové aranžmány, kde sa mohli naše oči do sýtosti popásť a obdivovať nevidané výtvory z ruží a kvetov. Taktiež bolo možné vidieť dôsledne naaranžovanú zeleninu. Okrem toho bola možná ochutnávka nápojov z rôznych úžitkových rastlín. Tiež ponúkali smoothie, nápoje z ovocia, alebo zeleniny obsahujúce buď vodu, mlieko, med či jogurt. Návštevníci si mohli zakúpiť vegetariánske chlebíčky, alebo rôzne sladké a slané pasty.

Nádherná bola hala č. 1, kde vystavovala známa firma Starkl, ktorá nazvala halu salónom ruží a zeleniny, zahrňujúcich 4 ročné obdobia, jar, leto, jeseň, zima. Boli tam rôzne kvetinové záhony tvorené cíniami, hortenziami, stračiami nôžkami, georgínami, slnečnicami a karafiami. Všetko bolo doplnené stromami ihličnatými, listnatými a kríkmi.

V ponuke boli sadenice stromov, kríkov a bylín.

V hale 3 boli bazény a ich príslušenstvo, taktiež všetko pre wellnes

a sauny. Druhá časť haly predstavovala nádherný svadobný salón s množstvom hodvábnych závesov a rezaných kvetín uložených v troch poschodiach. Vynímala sa tu aj postava nevesty vytvorená prevažne z kvetov hortenzií. Obdivovali sme aj vozidlá, mercedes, bugatku, koč, traktor, ozdobené kyticami kvetín, čo bolo určené pre novomanželov.

Hala č.4 bola prezentovaná Poľnohospodárskou komorou Dolného Rakúska

s ponukami odrôd stromkov a viniča. V nej si návštevník mohol pozrieť a kúpiť množstvo spotrebného tovaru pre záhradkárov.

V ďalších dvoch halách bola ponuka tovaru nielen pre hobby záhradkárov, ale aj predmety, ktoré možno využívať na trávenie voľného času a na bývanie.

Možnosť stravy ponúkala hala č.7.

Halu č.8 nazvali „Kvetinovou kanceláriou dolného Rakúska“.

V poslednej 10 hale bol nainštalovaný záhradný nábytok a záhradné prístrešky pre zimné a letné záhrady i pre posedenie. Okrem toho bola možnosť nákupu viničových štepov a možnosť si prezrieť krajové odrody

jablák.

Pri prechádzke ekologickou záhradou mal možnosť návštevník obdivovať jed-

notlivé záhony, ktoré boli špecificky zamerané. Boli tam záhony, kde sa pestovali rastliny pre severné oblasti, alebo zamerané na koreniny, tiež na ruže a ozdobné kríky, ovocné stromy, ihličnany, suché zvislé steny na pestovanie sukulentov (rozchodníky), rôzne druhy tráv, nečasto pestované dreviny (mišpule, drienky). V záhrade bolo umiestnené aj ihrisko pre deti, skleník, predajňa kvetov a tiež vyhlídková veža.

Niektorí záhradkári obdivovali chodník, ktorý bol umelohmotný tehlovej farby a primerane pružný.

Záhradkársky veľtrh ponúkal návštevníkom nielen vystavovaný tovar zakúpiť, prírodné potraviny ochutnať, ale tiež možnosť nových inšpirácií pre slávnostné akcie a tiež pre všedné dni.

Ing. Katarína ŠEBOVÁ, CSc.



„ Žiť je najzriedkavejšie na svete - väčšina ľudí totiž iba existuje „

Na tejto stránke našich Lužianskych noviniek sa stretávame s osobnosťami, ktoré žijú medzi nami, stretávame ich na ulici, na spoločenských podujatiach usporiadaných v našej obci, sú nenápadné a skromné, ale pritom svojím postavením, záľubami mnoho krát zviditeľnili našu obec. Jedným z nich je aj náš rodák a spoľobčan **doc. Ing. Ivan Karas, PhD.**



Svetlo sveta uzrel 21. júla 1942 v Lužiankach. Pochádza z remeselníckej rodiny. Otec Pavol sa vyučil za krajčír a v tomto odbore pracoval celý produktívny vek, matka Júlia bola domáca. Starší brat Pavol, ako i mladší Jozef sú už v súčasnosti tiež dôchodcovia.

V r. 1948 začal navštevovať Osemročnú základnú školu v Lužiankach (VI. roč. v Zbehoch),

ktorú tam aj ukončil v r. 1956. (V tej dobe bola v Lužiankach základná škola I. -V. roč., VI.-VIII. roč. takzvaná meštianka bola najbližšie v susednej obci Zbehy alebo v Nitre.)

S odstupom rokov toto obdobie ranej mladosti, sám hodnotí veľmi pozitívne, nakoľko rodičia si našli vhodný spôsob, ako troch chlapcov postupne zapájať i do manuálne odborných prác.

Rodičovský dom na Kajsí bol postavený na pozemku s výmerou 36 árov. Na tejto ploche bolo vysadených 105 ovocných stromov a kríkov všetkých v tom čase dostupných odrôd. K tomu treba pripočítať ešte 0,6 ha ornej pôdy na 4 rôznych lokalitách v Lužiankach. Uvedené obdobie bolo charakterizované okrem povinností v záhrade a čiastočne na poli i pomerne značným množstvom voľného

času. Na škole v Lužiankach nebola v tom čase zabehnutá krúžková činnosť, televízia začala vysielat až v roku 1956, mobily ešte neboli vyvinuté a mladí ľudia, žiaci a študenti mali veľa voľného času spomína Ivan Karas. Dodnes si pamätá miesta (niekedy stačila plocha 10 x 5 m) kde sa hral futbal napr. 2 proti 2. Väčších dočasných ihrísk bolo v našej dedine niekoľko. Pohyb na zdravom vzduchu, takmer každé poobedie bol v tom čase aj v Lužiankach samozrejmosť. V zimnom období to bolo napr. na Kajsí v nejednom prípade tak, že v sobotu doobeda sa hral v Tekenuši (Korytove) hokej a hneď po obede pod 150 ročným platanom futbal. V tých časoch bola na Kajsí založená i turistická tradícia, ktorá spočívala v tom, že v poslednú prázdninovú sobotu, resp. v nedeľu sa realizovala pešia túra na Zobor (pyramídu). V tých časoch (pred 60 rokmi) hral futbal takmer každý mladík. V tom čase na tréningu hrali proti sebe dve jedenástky dorastencov a ešte jedna jedenástka čakala na vystriedanie. 20-30 dorastencov - Lužiančanov na tréningu nebol problém vidieť. Aký je to rozdiel so súčasným stavom. Zo spomienok doc. Ing. Karasa PhD. sa dozvedáme, že s futbalom, v zime s hokejom, začal ako žiak základnej školy, neskôr ako dorastenec v Lužiankach r. 1958. V r. 1954 národné mužstvo na majstrovstvách sveta nedopadlo dobre. Vtedy ako 12 ročný si predsavzal, že raz bude hrať futbal na najväčších štadiónoch Československa. Po šiestich rokoch sa mu to aj podarilo. V roku 1960 bol členom klubu Iskra Partizánske. Po postupe zo skupiny zdolali Brno i Spartu Praha. Vo finále ich zdolali Košice.

Splnilo sa mu predsavzatie hrať futbal pred 15000 až 25000 divákmi so spoluhráčmi Európskeho formátu: K. Joklom, J. Geletom a T. Hrušeckým.

R. 1956 po skončení základnej školy vznikla dilema – ako ďalej, lákali ho najmä umelecké remeslá Do Kremnice sa pre vysoký počet uchádzačov nedostal. Bolo mu jasné, že remeselnícka zručnosť a čiastočne i estetické cítenie sa dá získať aj na iných školách.

V r. 1956 sa pre neho začal proces takmer nepretržitého celoživotného vzdelávania. V učňovskej škole elektro-zámočníckej, získal veľa praktických skúseností, ktoré neskôr v praktickom živote vyu-

žíval. V r. 1958 odišiel do Partizánskeho, kde študoval na štvorročnej strojníckej priemyslovke, kde okrem odbornosti bolo možné vo voľnom čase venovať sa aj športovým činnostiam. Štyri roky suverénne vyhrával všetky strelecké preteky v disciplíne malorážka. Bol nositeľ výkonnostných tried, za výsledky vymenovaný za trénera pre puškové disciplíny na priemyslovke, ako jediný nositeľ odznaku „víťeční strelec“ na priemyslovej škole.

V r. 1962 po maturite nastúpil pracovať do podniku Kovoplast vo vývojovej dielni. Po troch mesiacoch nastúpil na základnú vojenskú službu do dôstojníckej školy v Novom Meste. Druhý rok pôsobil ako veliteľ čaty v Trenčíne. Za výborné výsledky v bojovej príprave bol povýšený na vojenskej prehliadke 9.5. 1964 v Bratislave a zaradený ako strážny u „Bojovej zástavy pluku“. Po prepustení do zálohy sa vrátil pracovať na pôvodné pracovisko Kovoplast Nitra. Po piatich mesiacoch 15. 3. 1965 nastúpil do zamestnania na VŠP Nitra na pozíciu odborný inštruktor na Katedru vnútro podnikovej mechanizácie a elektrifikácie. V tom čase to bolo zaujímavé pracovné zaradenie, nakoľko pedagogický úväzok tvoril približne polovicu fondu pracovného času. Druhá polovica bola vyplnená aktivitami spojenými najmä s výskumnou činnosťou, špeciálnymi dielenskými prácami ap.

Medzičasom bolo potrebné absolvovať viacero potrebných kurzov. Fotograficky, premietačský, výpočtovej techniky, zväračský ap. Ďalší odborný rast bol realizovaný absolvovaním Vysokej školy poľnohospodárskej, Mechanizačnej fakulty. Vysokoškolskú pedagogiku (2 roky) školu pedagogickú ukončil r. 1985. Vedeckú aspirantúru ukončil r. 1991. Habilitovaný za docenta vo vednom odbore Poľnohospodárska technika bol v r. 1996.



Uvedené fakty ale prinášali aj ďalšie úlohy a povinnosti , ktoré bolo treba zabezpečiť. Pedagogické povinnosti tvoria iba časť jeho pracovného dňa. 4 roky bol vedúcim katedry, predtým 4 roky zástupca vedúceho katedry. Od r. 1989 až do r. 2010, t.j. do dôchodku bol členom Akademického senátu SPU resp. TF. Z titulu vedúceho katedry bolo potrebné zúčastňovať sa Kolégia dekana, Vedeckej rady TF, štátnych záverečných skúšok, prijímacích komisií, komisii SVOČ, byť členom redakčnej rady, viesť doktorandov, viesť diplomantov, publikovať v periodikách, spolupracovať s praxou atď.

Ešte donedávna bolo potrebné zabezpečovať na výstavy AX´ trojrozmerné exponáty z jednotlivých katedrií Technickej fakulty. Nebolo ich málo . Sám bol 8 krát ako autor a 8 krát ako spoluautor týchto trojrozmerných exponátov.

Ešte i v súčasnosti je každoročne prizývaný za predsedu Štátnicovej komisii. Je stálym oponentom odborných periódik TF – SPU.

Za svoju aktívnu pracovnú činnosť bol viac krát ocenený, okrem iných ocenení , 2 krát medailou dekana MF (TF), a čo si najviac cení . Je držiteľom dvoch čestných uznaní od ministra pôdohospodárstva.

I dianie v obci nie je a ani v minulosti nikdy nebolo cudzie doc. Ing. Ivanovi Karasovi PhD. Ved' aktívne hrával 15. rokov futbal za rodné Lužianky, bol aktívny predseda ČSM v obci v rokoch 1964 až 1966. V roku 1998 bol v demokratických voľbách, zvolený občanmi do OZ v Lužiankach

Pri príležitosti životného jubilea za celoživotnú aktívnu činnosť v prospech našej obce, bolo pánovi doc. Ing. Ivanovi Karasovi PhD. udelené starostom obce Ďakovné uznanie „Za šírenie dobrého mena obce“

Je priam obdivuhodne, čo dokáže človek, zásadový s pevnou vôľou popri zamestnaní, občianskych, rodinných povinnosti. Vychoval spolu s manželkou 3 deti dnes už dospelé a ešte si nájde čas na svoje záľuby ako je cestovanie. Má precestovanú takmer celú Európu, Mexiko, 2krat navštívil USA. O relaxe ani nespomínam. Ako sám hovorí, pri remeselných prácach si najlepšie odpočinie- zrelaxuje. Je jedno o akú odbornú prácu ide. Vyzná sa v dreve, železe a ani murárcina, obklad či dlažba nie sú mu cudzie.

Za všetko jeho snaženie, ľudský prístup a ochotu kedykoľvek pomôcť



by som mu chcel touto cestou poďakovať a zaželať všetko najlepšie, zdravie šťastie a hodne lásky v kruhu svojej najbližšej rodiny ,radosť zo šiestich vnukov, ktorým je ich dedo veľkým vzorom a príkladom , a nie len im ale aj niektorým z nás.

Milan Cabánek.



Hodnotenie jablák a liehovín

Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov v Lužiankach temer každoročne organizuje hodnotenie jablák a pálenky. Aj tento rok 29.10.2017 sa uskutočnila v sále KD už po 10. raz ochutnávka jablák rôznych odrôd, vyhodnotilo sa najkrajšie jablko a degustovali sa liehoviny.

Tradične o 13,00 hod. začala príprava na výstavu, zber a evidenciu vzoriek. O 2 hod. neskôr predseda záhradkárov Milan Cabánek privítal predsedu OV SZZ Nitra, Petra Farkaša, hostí z družobných záhradkárskych organizácií

a domácich návštevníkov.

V tomto roku do kategórie najchutnejšie jablko prispelo 21 pestovateľov s 8 nasledovnými odrodami : Golden Delicious, Gloster, Idared, Jonagold, Rubín, Rubinola, Starkrimson a Šampion. Najväčší počet lístkov 12 ks získalo jablko Šampion od pestovateľa p. Cypriána Bíru z Veľkého Zálužia. Je zaujímavé, že aj v minulom roku najviac chutilo jablko odrody Šampion z tej istej lokality ale od Jaroslava Deáka.

Charakteristiku odrody Šampion podáva literatúra nasledovne. Je to česká jesenná odroda vyšľachtená v r. 1977 Otom Loudou a vznikla z kríženia Golden Delicious X Cox's Orange Pippin. Plody sú stredne veľké pravidelného guľovitého tvaru. Šupka červeno-žltá, dužina šťavnatá nažltkastá. Do rodivosti vstupuje veľmi skoro. Je stredne odolná voči hubovým ochoreniam a slabo odolná voči chrastavosti. Možno ju skladovať do februára.

Jablko od Cypriána Bíru bolo stredne veľké, šupka červenožltá, dužina krémovej farby, šťavnatá, mierne vínovo- sladká.

Druhou najfrekvencovanejšou odrodou bolo jablko Rubín. Ovocinári tvrdia, že je to jedna z najlepších odrôd. Je to tiež česká odroda posledného desaťročia. Vzorky tejto odrody boli stredne veľké, pravidelného guľovitého tvaru, prevažne



s červenou šupkou, krehkou šťavnatou dužinou s mierne sladkastou chuťou.

V treťom ročníku súťaže o najkrajšie jablko roka bolo celkovo 20 vystavovateľov. Za najkrajšie jablko považovali prítomní odrodu Idared od pestovateľa Ivana Galku. Literatúra uvádza, že táto odroda bola vyšľachtená

v USA v štáte Idaho od ktorého je odvodený aj názov Ida-Red. Je to kríženec odrôd jablák Wagnerovo x Jonathan. Je silne náchylné na múčnatku.

Vystavené jablko bolo stredne veľké, guľovitého tvaru karmínovočervené.

V kategórii „ Najkrajšie jablko „ boli zastúpené takmer všetky odrody, ktoré boli prezentované aj v kategórii „ Najchutnejšie jablko“. Výnimku tvorila iba odroda Angold. Špecialisti uvádzajú, že je veľmi rezistentná voči chrastavosti a stredne odolná voči múčnatke. Má vysokú a pravidelnú rodivosť a je vhodná na pestovanie v tvare

štiehle vreteno.

Jablko odrody Angol malo strednú veľkosť, guľovitý tvaru, šupka bola prevažne žltobiela zhruba na 80 % a zvyšok červená.

Už po 11. raz sa degustoval alkohol, ktorý doniesli tento rok 13 pestovatelia. Destilátmi prispeli 11 a griotkou 2. V pravom ovocnom destiláte boli zastúpené : čerešňovica, hruškovica, marhuľovica, slivovica, vínovica (terkelica)

a zmeska.

Z archeologických prameňov sa dozvedáme, že domácu pálenku sa snažili vyrábať už pred 3000 rokmi, iba nie v takejto kvalite ako teraz. Až Mária Terézia oficiálne podporila pestovanie ovocných drevín v r. 1752, kedy vydala záhradnícky poriadok, ktorý podporoval nielen pestovanie ovocia a vzdelanie, ale aj vznik páleníc.

Naši Záhoráci chodili pálenku predávať až do Viedne.





V denníku Pravda som sa dočítala, že 20. októbra sa vo svete slávi Medzinárodný deň stromov, ktorý vznikol v r. 1872 v USA. Angličania v 90. rokoch zaviedli sviatok Deň pôvodných odrôd jabĺk, ktorý sa slávi 21. októbra.

Pripomínajú, že jablko je symbol fyzickej, kultúrnej a genetickej pestrosti. Vo svete je viac ako 30 000 rôznych odrôd.

Domáca pálenka, či liehovina mala počas vývojových období rôzne názvy, napr. pálené, gajst, kvit, šnaps, špirit, trunok.

Najväčší počet lístkov získala slivovica od pestovateľa p. Milana Klačmana z r. 2016.

Vítazom odovzdal ceny Milan Cabánek. Cyprián Bíro si prevzal šálku s nápisom „Najchutnejšie jablko roka“, Ivan Galko tiež šálku „Najkrajšie jablko roka“ a Milan Klačman bol odmenený bie-

lym tričkom s výstižným nápisom: „Mám najchutnejší destilát roka“. Zároveň výhercom zaprial veľa zdravia, bohatú a zdravú úrodu, ktorá je základom pre kvalitnú domácu pálenku.

Prítomní si mohli okrem hodnotenia jabĺk a liehovín prezrieť aj rôznofarebné košíky, rôzneho tvaru a veľkosti, vyrobených z novín. Nimi sa predstavila členka výboru záhradkárov Ing. Helenka Radzová rod. Lacušková. Návštevnícky mali živý záujem o precízne zhotovené košíky, ich výrobu, či konečnú úpravu.

Aj ďalšia členka výboru Gitka Viliňová vystavovala košíky, obaly na fľašky, zvončeky a iné darčkové predmety vyrobené z prírodného materiálu, pedigu, čiže ratanu.

Obidve vystavovateľky si navzájom vymieňali poznatky o zhotovovaní ozdobných predmetov a rôzne nuansy, ktoré sa vyskytujú pri ich výrobe.

Z výrazu tváří usudzujeme, že hodnotiacia akcia jabĺk, liehovín a ručných prác mala blahodarný vplyv na prítomných, možno aj preto, že im uspokojila takmer všetky zmysly.

Ing. Katarína ŠEBOVÁ, CSc.



13. ročník školských knižníc zavítal do našej školy aj v tomto školskom roku

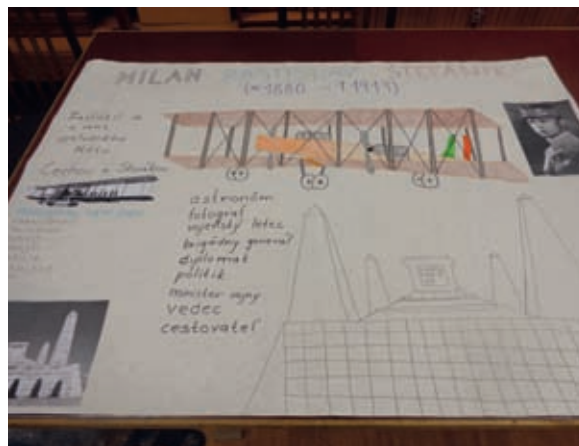


Kedysi sa pasovali rytieri.... my dnes pasujeme našich stotočných prváčikov.

Dňa 18. 10. 2017 sa v našej škole uskutočnila pasovačka prváčkov. Na túto milú akciu sme pozvali aj rodičov. Pasovačkou, okrem p. učiteľky triednej, sprevádzali našich prváčkov ich starší spolužiaci. Formou

rozprávky predviedli prváci svoje vedomosti a zručnosti. Deti sa "premenili" na usilovné včielky, ktoré sprevádzala ich včelia kráľovná. Prváci postupne prechádzali čarovnými krajinami, ktoré zaklial bacil Polepetko. Boli to krajiny: Čítankovo, Počtárnikovo, Športovkovo a Šikovkovo. Pasovačka sa začala v Čítankove, kde kamaráti Čítankovi pomohli tak, že prečítali napísané písmenká a o každom z nich povedali básničku. Ďalej prešli do „Počtárnikova“. Tu ich privítal Počtárnik, ktorý im vysvetlil čo budú robiť. Ich úlohou bolo priradiť správne číslo k hračkám. Potom si zaspievali aj pesničku o číslach. V krajine „Športovkovo“ ukázali ako si vedú spraviť poriadok. Ich úlohou bolo uložiť si svoje cvičebné úbory a dať ich do vrečka, potom si spolu so Športovkom zacvičili a pokračovali do poslednej krajiny. Tu im Šikovník vysvetlil, že ich poslednou úlohou je poskladať postrihovaný obrázok. Tu sme zapojili aj rodi-

čov, ktorí svojim deťom pomáhali skladať. Po zaujímavom programe a zaujímavých súťažiach, z ktorých mali prváčikovia veľkú radosť došlo k najdôležitejšej časti, kde pri pasovaní mečom prváci zložili sľub prváka. Okrem „pasovacieho“ dekrétu so sľubom ich čakala aj sladká odmena. Prváčikovia boli z pasovania nadšení, lebo také niečo ešte nezažili. Aj tento rok táto tradícia splnila svoj účel a zanechala v očiach detí veľa radosti a dojmov, z čoho sa všetci veľmi tešíme.



Seniorky si „farby“ na obrazy pestujú v záhradke

Katarína Šebová a Anna Verešová spojili výtvarné umenie so záhradkou. V ich rukách vznikajú obrazy, na ktorých tradičné farby nahradili dary prírody.

TRENČÍN. Katarína Šebová a Anna Verešová ukázali návštevníkom trenčianskeho výstavniska, akým zaujímavým spôsobom dokážu seniori tráviť voľný čas. Výtvarné umenie spojili so záhradkou (8 fotografií).

Nadšené záhradkárky spojili svoju lásku k plodom zeme s výtvarným umením. Už niekoľko rokov v ich rukách vznikajú originálne lepeno-sypané obrazy, v ktorých farby na výtvarnej palete vymenili predovšetkým za rôzne semenka z vlastnej záhradky, obilie, kokos či mak.

Vaječné škrupinky, šošovica i mletá paprika. Na trenčianskom výstavnisku upútal návštevníkov expozície predovšetkým Šebovej obraz Patrónky záhradkárov svätej Doroty a zátišie s ovocím od Anny Verešovej.

„Svätá Dorota vznikla aj vďaka mletej paprike, šošovici, maku, kakau i mletým vaječným škrupinám. Na logo Slovenského zväzu záhradkárov som použila zelenú a červenú šošovicu a ryžu. Po obvode je nasypaná

pšenica a jačmeň,“ usmiala sa autorka. Anke Verešovej pomohli pri vzniku zátišia s ovocím predovšetkým kukuričná krupica, hrach a kokos. Podľa autoriek vzniká obraz rýchlejšie sypaním rastlinného materiálu.

prácnym ukladaním semienok však obraz získava na atraktivnosti. „To je ale časovo veľmi náročné. Robí ma to aspoň trpezlivejšou a po dokončení obrazu mi to prináša ešte väčšiu radosť,“ vyznala sa autorka sypaných obrazov Katarína Šebová. Semienka máva zvyčajne z vlastnej úrody. Niečo jej darujú známi, chýbajúci „výtvarný materiál“ si dokúpi.

Jej koníček nadchol celú rodinu. Výtvarná aktivita Katky Šebovej zaujíma aj jej päťročnú vnučku, ktorá už onedlho pôjde zrejme umeleckou cestou svojej babičky.

Zo semienok vytvorila 32 obrazov. Jačmeň, fazuľa, horčičné semienka, šošovica, ale aj kokos či jemná kukuričná krupica sa stali základom obrazov Katarí-

ny Šebovej a Anny Verešovej. Obe tvoria zaujímavé a precízne spracované obrazy už od roku 2013. Počas výstavy v Trenčíne pritiahli ich výtvary zraky malých i

veľkých. „So sypanými obrazmi sme sa po prvýkrát stretli pred piatimi rokmi počas zájazdu vo Vyhniach. Obrazy, ktoré sme videli, boli podakovaním za úrodu. Hneď sme začali uvažovať nad tým, či by sme takéto obrazy nedokázali vytvoriť aj my. Túžili sme obohatiť a spestriť aj týmto spôsobom výstavu ovocia a zeleniny,“ prezradila ďalej Šebová. Záhradkársko-výtvarná kombinácia ju nadchla do takej miery, že v posledných rokoch vytvorila už 32 sypaných obrazov.

„Aspoň jeden, dva obrazy vždy urobím na tému, ktorá je v tom roku aktuálna, či cirkevne, alebo spoločensky. Keďže som záhradkárka, snažím sa vždy niečo vytvoriť aj so záhradkárskou tematikou. A tak sa mi podarilo

vytvoriť zo semienok aj logo Slovenského zväzu záhradkárov,“ pokračovala Katarína Šebová. Mole sa stali nepriateľkami semienkových obrazov. Veľkou inšpiráciou pre výtvarníčky bola priekopníčka takýchto obrazov

Anna Grácová z Podhorian, za ktorou nadšené záhradkárky neváhali osobne vycestovať. „Pani Grácová bola veľmi ochotná. Poinformovala nás o technike zhotovovania sypaných obrazov. Ukázala nám množstvo diel, ktoré

zhotovila spolu so sestrou. Veľmi ma to upútalo a okamžite som sa pustila do tvorby,“ pokračovala záhradkárka.

Jej prvým obrazom bolo pripomenutie 1150. výročia príchodu svätých Cyrila a Metoda. Katka Šebová si po inšpirácii novým motívom začne na výkres väčšieho formátu najskôr nanášať vhodné lepidlo.

„Potom už nanášam alebo kladiem materiál. Keď je obraz hotový, nechám ho uschnúť pri izbovej teplote. Po dokončení obrazu ho zastreikam biolitom a lakom na vlasy,“ vysvetlila techniku tvorby.

Obrazy pred lakovaním necháva schnúť zvyčajne jeden až dva dni. Po ich nalakovaní „stojá“ v záverečnej fáze ďalšie dva dni. Až potom je obraz pripravený putovať na výstavu alebo stenu niektorej

z izieb či veľkých miestností. Semienka na obraze zvykli požierať mole. Preto museli výtvarníčky použiť v záverečnej fáze aj chemické prostriedky, ktoré ich odpudzujú.

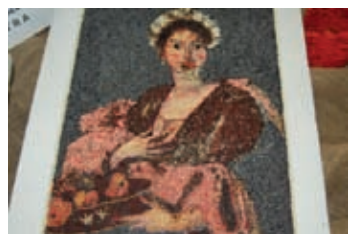
Používa aj exotické semenka „Záhradkárka“ výtvarníčka najčastejšie pri tvorbe používa kokos, jačmeň a kukuričnú jemnú krupicu. „V poslednom období som často používala aj celé čierne korenie. Najväčšie semenka, ktoré som na obrazoch využila, boli fazuľa, kukurica siata, čierne korenie, pšenica, jačmeň a raž.

Naopak, najmenšími použitými „farbami“ bol mak modrý, čierny i biely, ktorý som postupne sypala na vopred pripravenú predlohu,“ usmiala sa. Katka Šebová neváha na svojich púťavých a nezvyčajných obrazoch použiť aj exotické semenka. Znalci plodov zeme na jej výtvoroch objavajú aj fazuľu mungo, červenú a zelenú šošovicu a horčičné semenka. „Najradšej používam pri tvorbe čierne korenie, horčičné semenka, fazuľu a šošovicu. Trochu mi to pripomína prácu chirurga. Musím sa sústrediť, aby som zrno správne lokalizovala,“ usmiala sa. Umeleckým aktivitám na záhradkárskom základe sa venuje predovšetkým v zime. Niekedy končí s tvorbou obrazov až po polnoci. „Vonku sneží, prší a ja mám pri takejto nezvyčajnej tvorbe obrovský relax,“ inšpirovala na záver Katarína Šebová.

Čítajte viac: <https://mytrencin.sme.sk/c/20645999/seniorky-si-farby-na-obrazy-pestuju-v-zahradke.html#ixzz4uwiR3Q2p>

Výstava sypaných obrazov na trenčianskom výstavnisku zaujala.

(Zdroj: MARTIN ŠIMOVEC)



Pasovačka prvákov

Kedysi sa pasovali rytieri.... my dnes pasujeme našich statočných prváčikov.

Dňa 18. 10. 2017 sa v našej škole uskutočnila pasovačka prvákov. Na túto milú akciu sme pozvali aj rodičov. Pasovačkou, okrem p. učiteľky triednej, sprevádzali našich prvákov ich starší spolužiaci. Formou rozprávky predviedli prváci svoje vedomosti a zručnosti. Deti sa "premenili" na usilovné včielky, ktoré sprevádzala ich včelia kráľovná. Prváci postupne prechádzali čarovnými krajinami, ktoré zaklial bacil Polepetko. Boli to krajiny: Čítankovo, Počtárnikovo, Športovkovo a Šikulovo. Pasovačka sa začala v Čítankove, kde kamarátovi Čítankovi pomohli tak, že prečítali napísané písmenká a o každom z nich povedali básničku. Ďalej prešli do „Počtárnikova“. Tu ich privítal Počtárnik, ktorý im vysvetlil čo budú robiť. Ich úlohou bolo priradiť správne číslo k hračkám. Potom si zapievali aj pesničku o číslach. V krajine

„Športovkovo“ ukázali ako si vedú spraviť poriadok. Ich úlohou bolo uložiť si svoje cvičebné úbory a dať ich do vrečka, potom si spolu so Športovkom zacvičili a pokračovali do poslednej krajiny. Tu im Šikovniček vysvetlil, že ich poslednou úlohou je poskladať postrihaný obrázok. Tu sme zapojili aj rodičov, ktorí svojim deťom pomáhali skladať. Po zaujímavom programe a zaujímavých súťažiach, z ktorých mali prváčikovia veľkú radosť došlo k najdôležitejšej časti, kde pri pasovaní mečom prváci zložili sľub prváka. Okrem „pasovacieho“ dekrétu so sľubom ich čakala aj sladká odmena. Prváčikovia boli z pasovania nadšení, lebo také niečo ešte nezažili. Aj tento rok táto tradícia splnila svoj účel a zanechala v očiach detí veľa radosti a dojmov, z čoho sa všetci veľmi tešíme.



„Veselá školička“ – Materská škola Lužianky



*Prišla jeseň, šušťí pieseň...
Že vraj máme tento rok
novú škôlku pre detičky z Lužianok.*

Veru pravda je, nový školský rok privítal všetky deti v krásnych vymalovaných priestoroch. „ Niektorí svoju škôlku ani

nespoznali“

Tak milé deti nech sa všetkým v škôlke dobre pracuje, hrá a pripravuje na školu.

A pomaly, pomaličky sme sa opäť naplno pustili do povinností. Okrem každodenných činností, začali predškoláci navštevovať aj záujmové krúžky. A bolo si z čoho vyberať, každý sa mohol prihlásiť na ten, ktorý ho zaujal. Niekoľko zaujíma príroda, iného kreslenie či tancovanie, ďalší chcú vedieť všetko o ľudskom tele alebo ovládať cudzí jazyk. Preto deti môžu navštevovať krúžok - hudobno- pohybový, výtvarný, zdravotný, environmentálny a oboznamovanie s anglickým jazykom.

Veľmi dobrú spoluprácu máme s komisiami pri OÚ v Lužiankach. Záhradkári nás aj tento rok oslovili a požiadali o výtvarné práce na spestrenie Výstavy ovocia a zeleniny, ktoré sme im s radosťou

pripravili. Staršie deti z triedy Motýlikov a Včielok sa s nadšením tejto krásnej výstavy aj zúčastnili. Iste aj z týchto malých obdivovateľov vyrastú v budúcnosti skvelí pestovatelia.

Či máme zdravé zúbky sme sa dozvedeli, od pána zubára MUDr. Juraja Šedu, ktorý nám zúbky opäť skontroloval a spočítal. Nebudete veriť, ale nikto z nás sa nebál.

Pretože máme radi rozprávky, veľkou odmenou nám bolo krásne divadelné predstavenie, „ O drakoch a princeznách“. A ako to už v rozprávkach býva, aj princezná musia poslúchať, lebo ak nie, príleť drak. Predstavenie divadelného súboru Svetielko z Materského centra Klokanček bolo opäť super.

*Prišla jeseň farbí nám svet, to je krásna
a tak každý z Lužianok dnes pozerá sa,
listy nám padajú, šarkany zas lietajú,
tešíme sa.*

Aj my sme sa tešili, ak ste sa dňa.... pozreli na oblohu mohli ste vidieť úžasné šarkany, lebo v tento deň bola v materskej škole ŠARKANIÁDA. Každý kto mo-

hol, prišiel na ihrisko a detičky, maminy oteckovia, babičky, dedkovia no a samozrejme pani učiteľky všetci si užili jeden krásny jesenný „šarkanový deň“.

Vždy veľmi radi privítame v materskej škole rôzne aktivity, ktoré obohatia poznatky detí a spestria každodenný život.

Pekné dopoludnie sme strávili so študentami Katedry ošetrovateľstva Fakulty sociálnych vied a zdravotníctva UKF v Nitre, ktorí pod vedením pani profesorky PhDr. Eriky Krištofovej, PhD. pripravili rôzne činnosti. Zahrali deťom divadielko, pripravili „chodníček zdravia“ a stanovišťa, na ktorých si deti overili svoje poznatky a zasa sa dozvedeli niečo nové. Deti sa s radosťou zapo-

jili a ako odmenu každé z nich dostalo pamätný list, ktorý im túto vydarenú aktivitu bude pripomínať.

*Mária Čurgaliová
a Monika Keselyová*



Vymaľuj si s nami



Neodlákalo nás ani horúce počasie

Dňa 2.8. 2017 sa na futbalovom ihrisku v Lužiankach uskutočnil 4. ročník turnaja seniorov v petangu. Táto hra s nenáročnými pravidlami oslovila členov JDS, ktorí chceli urobiť niečo pre svoje zdravie a pre spoločné stretnutie so svojimi priateľmi. Turnaj sa konal pod záštitou starostu obce Jozefa Bojdu. Organizátorov potešilo, že na turnaj sa prihlásili obce Zbehy, Močenok, Ivanka pri Nitre, Lukáčovce, Lužianky, Veľké Zálužie, Rišňovce, Rumanová, Lehota, Jarok, Hájske, Trnovec nad Váhom, MsO 1 Nitra, MsO 5 Nitra, Výčapy Opatovce a Mojmírovce. Súťažilo 37 žien a 37 mužov. I keď bolo veľmi horúco, organizátori pripravili výborné podmienky na súťaž. Zabezpečili dostatočný pitný režim, sanitku rýchlej zdravotnej pomoci, ochladzovanie vzduchu vodnými rozprašovačmi, ako aj prístrešky proti slnku. Na slávnostnom otvorení turnaja sa zúčastnili predseda NSK p. Milan Belica, ktorý turnaj slávnostne otvoril, Karol Borik prednosta Okresného úradu v Nitre, Bronislava Pekárová v zastúpení riaditeľa Úradu práce, rodiny a soc. vecí. Pozvanie prijali aj poslanci NSK a starostovia obcí. Svojou prítomnosťou deklarovali záujem o seniorov a záujem o životné podmienky, aké majú vytvorené v jednotlivých obciach. Turnaj prebiehal v duchu "fair - play" "za čo patrí poďakovanie všetkým rozhodcom. Súťažiaci, ktorí sa umiestnili na prvých troch miestach boli ocenení trofejami, medailami a diplomami. Ostatní súťažiaci dostali ďakovné listy za účasť na turnaji. Najlepšie družstvo mužov a žien získalo pohár.

Výsledky:

- kategória muži:

1. miesto Michal Takáč - Trnovec nad Váhom
2. miesto Július Kolenčík - Močenok
3. miesto Stanislav Vilina - Lukáčovce

- najlepšie družstvo:

ZO JDS Trnovec nad Váhom

- kategória ženy:

1. miesto Margita Holčíková Lehota
2. miesto Anežka Strihová Mojmírovce
3. miesto Mária Chatrnuchová Nitra

- najlepšie družstvo:

ZO JDS Lehota

Pre súťažiacich organizátori zabezpečili počas celého dňa občerstvenie a na záver si pochutili na dobrom guláši.

Domov sa rozchádzali so želaním, že o rok sa opäť stretnú.

Veľké poďakovanie patrí pánovi Urbančovi za poskytnutie sanitky počas celého turnaja, členkám výboru ZO JDS v Lužiankach, za prípravu chutných koláčikov, sponzorovi pánovi Milanovi Kikovi, Zbislavovi Oťapkovi, Vladimírovi Masarykovi, za navarenie chutného gulášu, ako aj všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri zorganizovaní tohto turnaja.

Mgr. Anna Oťapková,
predsedníčka ZO JDS Lužianky



Oslava dvojnásobného jubilea.



vítaní navzájom, spolužiaci vytvorili hlúčiky a debatovali, pričom im úsmev neschádzal z tváří. Ani pripravené malé občerstvenie ich neodlákalo od družných rozhovorov. Spozorneli až vtedy, keď prišlo oznámenie o programe, ktoré má na starosti už tradične náš spolužiak Milan Cabánek.

O 10,40 hod. sme odchádzali do farského kostola „Narodnia Panny Márie“, kde boli rezervované miesta – lavice, na ktorých bolo pripravených 27 červených klinčekov, ktoré každý počas sv. omše odovzdal kňazovi ako obeť. Za zomrelých 17 spolužakov bola pripravená kytica klinčekov s čiernou stuhou, tiež slúžila na obeť.

V úvode sv. liturgie vdp. Mgr. Ondrej Kellner poznamenal, že je správne, že obidve výročia začíname sláviť sv. omšou a zároveň zaželel veľa zdravia duchovného napredovania nielen prítomným, ale aj ich rodinám. Pán kaplán si v príhovore krátko zaspomínal na svoje žiacke a študentské časy a prekvapil nás originálnym postupom tým, že každému rozdal pero a test, ktorý sme mali vypracovať. Otázky sa týkali Evanjelia toho dňa. Trochu sme boli zaskočení, lebo s takouto neobvyklou formou príhovoru nikto nerátal. Pán kaplán nepostupoval ako prísny pedagóg, ale ako láskavý učiteľ, lebo testy sme si sami mohli opraviť podľa Božieho slova, ktoré nám znovu prečítal a následne vysvetlil. Bolo to Evanjelium podľa Lk 6; 12-19, ktoré sa nás bytostne dotýkalo. Upozornil, že Pán Ježiš skôr ako si vybral 12 apoštolov, strávil celú noc v modlitbe s Bohom. Potom zostúpil s apoštolmi dolu a zastal na rovine, kde sa stretol s veľkým

zástupom ľudí, ktorí ho prišli počúvať a uzdraviť sa zo svojich neduhov.

A každý zo zástupu sa usiloval dotknúť sa ho Dotykom vyjadrovali svoju „závislosť“ na Ježišovi, z ktorého vyžarovala sila, ktorá uzdravuje nielen telesné choroby, ale aj rôzne zranenia, sklamania, napätia, ktoré stretli nielen prítomných, ale s ktorými sa stretáme aj my súčasní pozemšťania. Často si nevieme poradiť sami, lebo znepokojujú naše vnútro. Sú to problémy veľmi aktuálne, ktoré musíme denno-denne riešiť a naše sily vždy na to nestačia, preto najlepším lekárom je Ježiš, ktorý nám pomocou Ducha Svätého vnukne riešenie našich ťažkostí.

Prítomní spolužiaci sa aktívne zapájali do slávenia sv. liturgie. Po skončení bohoslužby sme sa spoločne odфотографovali pod sochou našej patrónky kostola Panny Márie. Pri reliéfe pána dekana Vincenta Malého sme sa zastavili, aby sme vzdali hold zomrelému, čo sme vyjadrili modlitbou a zapálením kahanca. Z kostola sme sa pobrali na cintorín, kde sme si pri kríži zaspomínali na spolužakov, ktorí nás predišli do večnosti a tiež sme sa za nich pomodlili a na znak úcty symbolicky zapálili kahanec a odovzdali chryzantému.

Nakoľko sa blížil čas obeda, tak sme sa pobrali do KD, aby sme sa posilnili jedlom. Pozvanie na slávnostný obed prijala aj pani uč. Mgr. Stanislava Bírová a vdp. kaplán Ondrej Kellner. A tu bolo ďalšie prekvapenie, keď vdp. kaplán sa ujal fľašky s alkoholom a každému nalial, čo zdôvodnil tým, že táto funkcia mu vyplýva z priezviska. Bolo to veľmi nápadité i vtipné a určite nikto so zúčastnených nezabudne jeho priezvisko, keď pridá ešte jedno el. Po požehnaní jedla a uchopení

Čas pomaly plynie, ale sa nezastaví ani na okamih. Aj keď nemáme možnosť ovplyvniť plynutie času, predsa si môže človek počas stretávky zaspomínať na obdobie, ktoré prežil v priebehu povinnej školskej dochádzky, kedy nasával nielen vedomosti, ale si môže v diskusiách so spolužiakmi priblížiť rôzne huncútstva, ktoré vykonal, alebo zažil v škole.

Túto možnosť sme mali aj my, prítomní, v sobotu 28. októbra 2017, kedy sme si pripomenuli dupľované jubileum, jednak 55. výročie od skončenia Základnej deväťročnej školy v Lužiankach a zároveň aj 70. výročie narodenia. Iba dvaja spolužiaci zo zúčastnených ešte nedosiahli 70 rokov, predsa s radosťou prijali pozvanie, čo poukazuje, že sú tolerantní, lebo sa prispôbili väčšine.

Už o 10,00 hod. sa Kultúrny dom v Lužiankach zaplnil pozvanými rodákmi. Po srdečnom, úprimnom a vrúcnom



prípítku zanôtil pieseň „Dnes je sobota...“ k čomu sme sa všetci spevom pripojili. Pán kaplán po obede ešte krátko zostal a potom sa s nami rozlúčil.

Zostávajúci prítomní povzbudeni jedlom, kávičkou a zákuskom znovu pokračovali v debatách tak, že niektorí spolužiaci otvorili albumy a oboznamovali nás s rodinnými príslušníkmi pri rôznych akciách. Jedna spolužiačka sa prihlásila o slovo, aby predniesla naspamäť duchaplnú básň :

*Jak rýchlo uteká ten časný život náš,
dnes človek mladý je,
zajtra ho nepoznáš.
Roky idú, hodiny rýchlo utekajú,
mladosť, sila, krása
navždy odchádzajú.
Smutno sa pozerá človek
na ten zašlý čas,
túžobne šepká si „ Žiť život ešte raz“.
Nejeden dukátni, zlatom by zaplatil,
keby mu ktosi život ešte raz navrátil.
Otázku i odpoveď dostaneš
razom vo večnosti,
vďaka Božiemu milosrdenstvu,
môžeš navždy žiť v blaženosti.
Len ako, kam a s čím ku Nemu prídeš,
ver – určuješ si sám,
preto nasleduj Krista, odpúšťaj,
vytváraš pokoj, radosť, dobré vzťahy
a nezostaneš už nikdy sám.*

Večera bola vo forme švédskych stolov, takže, každý opustil svoje miesto a rozhýbal si skrehnuté údy.

Niektorých spolužiakov nadchli piesne z CD nahrávok, tak si aj spoločne trochu zatancovali. Vďaka patrí starostovi Jozefovi Bojdovi, ktorý nám zapožičal vežu na prehrávanie, tak sme si mohli nielen vypočuť niektoré piesne ale aj zatančiť.

Medzi 19,00 – 20,00 hod. sa KD začal vyprázdňovať, spolužiaci zatúžili za domovom, aby sa s novými dojmami

mohli podeliť so svojimi najbližším. Pri lúčení veľa spolužiakov vyslovilo požiadavku, aby sme sa stretávali každý rok, alebo aspoň každé dva roky, a tí skromnejší prízvukovali organizačnému výboru, aby sa tieto dobré zvyky zopakovali aj o 5 rokov.

Retrospektívny pohľad naznačuje, že celkove navštevovalo Základnú deväťročnú školu 64 žiakov, ktorí sa narodili v rokoch 1946/47. Boli sme 2 triedy A,B. Posledné 2 roky, teda 8. a 9. ročník sme boli rozdelení na dievčenskú a chlapčenskú triedu a boli sme už v novej, terajšej základnej škole. Dievčat bolo 35 a chlapcov 29, ktorí sedeli pri zborovni, aby pri akútnych ukončovacích prácach mohli pomáhať dobudovať školu.

Na stretávke sa zúčastnilo 27 spolužiakov i keď 3 prisľúbili účasť, ale sa nedostavili . 17 spolužiakov zomrelo . 2 dievčatá a 15 chlapcov a 17 sa stretávky nezúčastnilo.

Organizačný výbor vyslovuje poďakovanie Mgr. Stanislave Bírovej za účasť, ako aj za dar, ktorý dostali všetci prítomní. Želáme jej veľa zdravia, síl a neutíchajúci optimizmus, ktorým posilňuje svoje okolie. Zároveň pozdravujeme a prajeme všetko najlepšie Mgr. Emílii Berecovej, ktorá nám bola triednou učiteľkou a nemohla sa zúčastniť stretávky z vážnych rodinných dôvodov.

Vdp. kaplánovi Mgr. Ondrejovi Kellnerovi vyprosujeme veľa darov od Ducha Svätého a ďalších neobvyklých nápadov pri iných akciách a tiež úspešné ukončenie štúdia v zahraničí. Ďakujeme organistovi Mariánovi Baráthovi za orgánový doprovod a spev počas sv. liturgie a prajeme mu zdravé a výkonné hlasivky, fyzickú silu a citlivé srdce pri hraní na or-

gane. Veľmi nás potešilo, že boli prítomní až traja miništranti, ktorým prajeme neochvejné zdravie a vytrvalosť v službe.

Poďakovanie a pranie všetkého najlepšieho v osobnom aj v pracovnom živote patrí aj starostovi Jozefovi Bojdovi, ktorý okrem poskytnutia KD nám v mnohom vyšiel v ústrety pri zabezpečovaní stretávky.

Vďačíme aj. Danke Tatarovej, ktorá zabezpečuje prístup do KD, a tiež výzdobu a umývanie i upratovanie riadu a miestnosti. Prajeme jej veľa zdravia a síl , aby aj naďalej mohla zodpovedne plniť zverené úlohy.

Záverom ďakujeme všetkým zúčastneným spolužiakom za ich prítomnosť a korektné vystupovanie , ako aj aktívne podieľanie sa na ponúknutých úlohách. Želáme im okrem zdravia, lásky a pokoja aj veľa duchovných darov s radostným prežívaním všedných dní v kruhu svojej rodiny. Touto cestou pozdravujeme aj ostatných nezúčastnených spolužiakov a prajeme im okrem zdravia aj veľa pohody v živote.

Organizačný výbor: Eva Szoradová, Magdaléna Štefanková, Katarína Šebová, Milan Cabánek



Návšteva vinárskej osady

Záhradkári chceli zažiť niečo ne-tradičné, preto sa 7. októbra 2017 vybrali do Starej Hory v obci Sebechleby, na 10. ročník kultúrno - spoločenského podujatia. Ráno o 7,00 hod. v Lužiankach nastúpili do autobusu, ktorý ich po štátnej ceste č. 51 odviezol do Sebechleby vzdialených približne 90 km. Stará Hora je vinárska osada vzdialená od obce Sebechleby zhruba 3 km, patrí pod kraj Banskobystrický, okres Krupina a región Hont. Je to pamiatková rezervácia ľudovej architektúry,

v ktorej sa súčasnosti nachádza 140 vinných pivníc, vytesaných do tufového brala. História odhaľuje, že pôvodne vznikli do tufu vyhlbené diery, ktoré slúžili obyvateľstvu ako útočisko pred Turkami.

Neskôr sa v tejto oblasti začalo pestovať hrozno a v r. 1732 postavili v strede areálu kaplnku sv. Urbana, patróna vinohradníkov. Pretože hrozno

v Starohorskej oblasti bolo kvalitné, tak sa stala táto oblasť najväčším producentom vína v rámci Uhorska. Neďaleko kaplnky sa nachádza „Národné múzeum Sebechleby – Stará Hora“, kde je nainštalovaný tradičný nábytok, náradie, kroje, čiže všetko, čo potrebovali pracovití vinohradníci a ich rodinní príslušníci počas obrábania viníc a spracovania hrozna. Dozvedáme sa, že 1. písomná zmienka o obci Sebechleby je z r. 1135. Na paneli je citát: „Dedičstvo Otcov zachovaj nám Pane.“

Od r. 1981 je Stará Hora vyhlásená za Pamiatkovú rezerváciu ľudovej architektúry. Obnova objektu múzea bola financovaná z prostriedkov dotácie Ministerstva kultúry Slovenskej republiky. Na tabuli sú zaznamenané nielen mená osôb, ktoré spracovali projektovú dokumentáciu

ale aj mená, ktoré poskytli odbornú



pomoc z oblasti architektúry, archeológie, geodézie, kartografie, etnológie a výtvarníctva. Na ďalšej tabuli sú mená 74 občanov, ktorí sa spolupodieľali na prácach obnovy múzea.

Vinárska osada Stará Hora má výhodnú polohu, je v miernom údolí, vôkol obklopená vinohradmi a lesným porastom, čo jej zabezpečuje čerstvý a čistý vzduch a dostatok slnka. V čase návštevy sme pocítili tieto blahodarné účinky prostredia osobne. Okrem toho sme si vychutnali sprievodný program. Úvodnom vystúpila Folklorná spevácka skupina (FSK) Zbežanka, ktorá svojimi piesňami vzdala hold krásnej slovenskej rodnej zemi. Ich piesne boli späté s prírodou, bylinkami a s prácou na poli.

Po nich vystúpila FSK Rozmarín z neďalekých Pliešoviec. Skupinu tvorili mladí ľudia v nádherných krojoch s dynamickými tancami.

Ďalšie číslo obsadili dvaja muži s fascinujúcimi hlasmi. Po nich nasledovali imponujúci fujaristi. Vystúpil aj súbor Belanček, kde školopovinné deti zaujali svojim spevom. Dievčatko asi 12 ročné spievalo výstižnú pieseň: ...aj ,keď som maličká, zjem za misu halušiek a peceň chleba, pretože chcem mať veľkého muža“.

Po prezentácii vlastných sebecklebských skupín, sa predstavila v poobedňajších hodinách FSK Rastislavčan – východniari, ktorí hodinu, hrali, spievali a tancovali. Bola to nádhera.

Ešte sme si vypočuli Drišľak, skupinu veľmi vtipnú a zábavnú, ktorá úzko spolupracovala s obecnosťou.

Pred odchodom domov zahrali Cigánski Diabli, kde Silvia Šarközyová upútala svojim spevom a ostatní muzikanti precíznym hraním na hudobných nástrojoch.

Nielen hudobné vyžitie bolo ponúkane, ale napr. deti si mohli zajazdiť na koňoch. Kto si chcel vinársku osadu a okolie pozrieť z vtáčej perspektívy mohol absolvovať vyhladkové lety vrtuľníkom.

Kto nechcel sledovať vystúpenia, mal možnosť si pozrieť jednotlivé pivničky v ktorých ponúkali široký sortiment jedál z Hontu, pripravených podľa starých tradičných receptov. Bolo veľa ponúk na pitie, burčiak biely, červený, víno z rôznych odrôd, alebo pivo, či nealkoholické nápoje. Kto mal chuť na koláče, mohol si vybrať sladké alebo slané.

Boli ponuky na zakúpenie rôzneho oblečenie pre deti i dospelých, pamiatkové predmety, suveníry, netradičné výrobky z papiera (tašky, košíky), ozdoby do vlasov a iné. V stánkoch ponúkali mäsové, pekárenské, mliečne výrobky. Teda, každý si mohol niečo na jedenie, pitie či oblečenie kúpiť osobne, a tiež aj pre svojich blízkych mohol zakúpiť vhodný darček.

O 18,00 hod sme odchádzali zo Starej Hory, spokojní, oddýchnutí, v dobrej nálade a s mnohými inšpiráciami, ktoré môžeme uplatniť vo svojom živote, alebo podeliť sa s nimi so známymi.

Ing. Katarína ŠEBOVÁ, CSC.



Naše „Fazuľové hody“

Dá sa povedať, že už tradične, veď sú to u nás v poradí deviate, čiže 9 ročník, tohto

folklórno-zábavného programu. Je len pekné, že táto forma zábavy sa u nás takto uchovala. Každá obec v našom okolí ma svoju prezývku, ktorá vznikla spravidla z nejakej dávnej činnosti či udalosti. Nás oddávna, možno od času založenia železnice, ktorá prechádza našou obcou prezývajú fazuľári. A tak vždy po našich hodoch, ktoré spravidla sú na druhú septembrovú nedeľu, máme od určitého času aj druhé hody, fazuľové. Tieto sú len u nás a sú v podaní veselého zábavného programu, jednak našich dvoch speváckych skupín, ale sú k tejto pohodovej zábave prizývané aj súbory z okolitých obcí, ktoré zase na oplátku pozývajú naše spevácke skupiny k nim pri usporiadaní zábavných programov.

Aj v tento deň 17.10.2017. v zábavnom programe „Lužianske fazuľové hody“ sa okrem hosťovského súboru Lužiančanka na čele s vedúcou súboru Elenou Vargovou a druhov našou speváckou skupinou Lúč sa zúčastnili aj iné folklórne - spevácke skupiny ako Šuriančanka zo Šurianok, Krojovanka zo Zemianskych Sadov, Štefánia zo Svätoplukova a Tradícia zo susedných Dražoviec. Každý súbor, každá skupina, má svoj krajo­vý repertoár, ktorým upútala a zaujala. Tanec, spev scény ako aj hudobný nástroj nazvaný „prdáky“ zo folklórne - speváckej skupiny z Dražoviec tvorili dobrú zábavu. K dobrej zábave patrí aj dobré jedlo. A tu mala priestor povestná fazuľovica s domácimi širokými slížmi. Nesmeli chýbať ani lokše a pohár dobrého vína.

Je pekné, že pri dobrej zábave a chutnom povestnom jedle sa myslí aj na tých ktorí stáli u kolísky, pri zrode týchto súbo-

rov a zásluhou nich sa tradície obnovili a po rokoch sa vrátili do znovu vytvorenej našej obce. Jedna z nich, Anna Poláčiková, ktorá práve v tomto roku oslávila svoje životné jubileum. Je pekné a chvály hodné, že súbor, ktorý zakladala, si na ňu spomenul pesničkou a srdečným blahoprianím.

Aj druhý náš spevácky súbor Lúč, z hľadiska pozorovala a z očí nespustila jeho zakladateľka Eva Jančíková. Úsmev na jej tvári prezrádzal spokojnosť nad tým, že súboru ňou založený sa dobre darí.

Programom nás sprevádzala Mária Pagačovičová, ktorá v úvodnom slove veľmi pekne objasnila históriu tohto zábavného poradu, predstavila jednotlivé súbory, ktoré na záver vystúpenia zlúčila v jeden celok a takto spoločne si všetci zaspievali.

Prežili sme jednu peknú nedeľu, plnú zábavy a radosti v podaní hosťovskej skupiny Lužiančanka ako aj prizvaných hosťujúcich súborov, ktoré v spolupráci z Kultúrnou komisiou pri Obecnom zastupiteľstve a pod záštitou starostu obce vytvorili pekné zábav-

né pásmo. Vďaka Vám všetkým za pekné nedeľné odpoľudnie.

Milan Cabánek.



Hasičská súťaž v Lužiankach – memoriál Ignáca Chudiaka

Dňa 26. 08. 2017 sa uskutočnila v obci Lužianky hasičská súťaž dobrovoľných hasičských zborov: 1. ročník memoriálu Ignáca Chudiaka.

Zúčastnili sa na nej DHZ Rišňovce muži, DHZ Sľažany muži, DHZ Malý Cetín muži, prvýkrát k nám zavítali aj DHZ Nesvady muži aj ženy a domáci DHZ Lužianky muži aj ženy. Súťaž sa konala už tradične vo veľmi peknom areály miestnej základnej školy. Súťaž otvoril starosta obce Jozef Bojda, ktorý na úvod privítal poslancov obecného zastupiteľstva, čestného predsedu DHZ Lužianky Ing. Dušana Spáča, ako aj všetkých prítomných.

Potom už hlavný rozhodca súťaže Ivan Matúška oboznámil súťažiacich s pravidlami súťaže, kde upozornil naj-

mä na možnosť ako sa vyhnúť trestným bodom za nesprávne konanie, a súťaž mohla začať. Súťažilo sa na dva požiarne útoky - do výsledku sa počítal lepší dosiahnutý čas. Na štart mohli ísť len hasičské striekačky PPS 12 bez viditeľných úprav a klasické hadicové vedenie.

Do súťaže boli zaradené dve novinky. Aby si súťažiaci aj rozhodcovia mohli aktívne oddýchnuť, v polovici súťaže predseda DHZ Lužianky Martin Cocher usporiadal krátku súťaž v čo najdlhšom držaní hadice s vystretými rukami. Muži mali hadice „B“ a ženy hadice „C“. Súťaž vyhral domáci pretekár Michal Patút, za čo bol odmenený hodnotnou cenou ktorú venoval predseda DHZ Nesvady. Potom už nasledovalo druhé kolo

hlavnej súťaže. Po ukončení druhého kola, pokiaľ sa zráтали výsledky a urobili diplomy, domáci veliteľ Peter Chudiak vytvoril zo súťažných družstiev (z každého družstva jeden člen) nové súťažné družstvo, ktoré predviedlo výborný hasičský útok, ktorí prítomní súťažiaci a aj hostia ocenili veľkým potleskom.

Víťazom v mužskej kategórii sa stalo družstvo DHZ Sľažany na druhom mieste sa umiestnilo DHZ Nesvady a tretie miesto obsadila DHZ Rišňovce. V kategórii žien súťažili iba dve družstvá, prvé miesto obsadilo domáce DHZ Lužianky a na druhom mieste skončilo DHZ Nesvady.

Pri záverečnej reči sa predseda DHZ Lužianky Martin Cocher poďakoval všetkým prítomným súťažiacim, vedúcim družstiev, rozhodcom a všetkým, ktorí sa akokoľvek pričínili za veľmi dobre a vydarené preteky, kde boli všetci spokojní a pozval ich na ďalší ročník hasičskej súťaže v Lužiankach – už na II. ročník „Memoriálu Ignáca Chudiaka“, ktorá sa uskutoční v roku 2018. Na súťaži bola prítomná aj manželka Ignáca Chudiaka a celá jeho rodina ktorá sa poďakovala a zhodnotila súťaž ako krásnu a vydarenú akciu.

A celkom na záver, hasičský krst - okúpanie v požiarnej nádrži pre nováčikov v hasičských družstvách si užilo spolu 5 nových členov.

*Ing. Ivan Matúška,
preventívár obce Lužianky*



Oznam

Oznamujeme občanom, že nálepky na vývoz komunálneho odpadu na rok 2018 začneme predávať od 02. januára 2018. Nálepky si môžete zakúpiť ročné, alebo polročné za nezmenenú cenu (ročná 41,60 €, polročná 20,80 €). Cena jednorazového lístka na vývoz komunálneho odpadu je 1,60 €.

Upozorňujeme občanov, ktorí vlastní 240 l nádobu, že je potrebné na túto skutočnosť upozorniť pri kúpe nálepky. Cena nálepky na 240 l nádobu na celý rok je 83,20 €, polročná 41,60 €. V prípade, že kupujete

jednorazové smetné lístky, je potrebné si zakúpiť na jeden vývoz dva kusy lístkov.

Občanom, ktorí mali v roku 2017 zakúpenú nálepku, bude prvý vývoz realizovaný bez potreby zakúpenej a nalepenej nálepky.

Občania, ktorí využívajú jednorazové smetné lístky, musia na prvý vývoz lístok na smetnú nádobu zavesiť.

Poslanci Obecného zastupiteľstva v Lužiankach na svojom zasadnutí dňa 24. 11. 2017 schválili poskytnutie príspevku 3 ks lístok na vývoz komunálneho odpadu v roku

2018 zdarma občanovi s trvalým pobytom v obci Lužianky, ak dovŕšil 70 a viac rokov života k 31. 12. 2017, v prípade manželského páru si nárok uplatní jeden z nich. Ďalej OZ odsúhlasilo poskytnutie príspevku 3 ks lístkov pre držiteľov ZŤP do 70 rokov, maximálne v počte 3 ks lístkov na domácnosť. Lístky si môžete prevziať od 01. februára 2018 na Obecnom úrade v Lužiankach. Pri preberaní lístkov je potrebné predložiť občiansky preukaz a preukaz ZŤP.

Renáta Bírová

Obecná polícia upozorňuje seniorov

Obecná polícia v Lužiankach, upozorňuje a apeluje na seniorov obce, aby v tomto predvianočnom období, neotvárali svoje príbytky neznámym osobám, ktoré pri dverách zazvoní a ponúkajú na predaj rôznych tovarov alebo predstierajú výhru v lotérii.

Neverte každému, kto Vás za dverami požiada o pohár vody, možnosť zavolať si od vás, prípadne pomoc pri nevolnosti. Pomôcť môžete aj bez otvorenia dverí a to napríklad, že zavola-

te pomoc telefonicky k vašim dverám. Overte si totožnosť pracovníkov, ktorí neohlásene prišli odpísať vodu, elektrinu alebo plyn, žiadajte predložiť preukaz pracovníka či je ich návšteva oprávnená a ak máte pochybnosti, ponúkanú službu odmietnite. Takisto bez konzultácie s príbuznými nepodpisujte dokumenty s neznámymi osobami, nevyberajte v prítomnosti neznámych osôb z uschovaných miest peňažnú hotovosť a cenovosť. Svoju finančnú hotovosť nedávaj-

te cudzím osobám pod zámienkou, že vnuk alebo vnučka je núdzi a potrebuje peniaze.

Na záver Vás žiadame v prípade podozrivého správania osoby, ktorá sa snaží pod rôznymi zámienkami neodbytné dostať do bytu ihneď kontaktujte OP v Lužiankach na telefónnych číslach 0911 695 111, 0911 694 111 alebo známe telefónne číslo 158.

Zbislav Oťačka, náčelník OP Lužianky

Ako sme volili v Lužiankach



Dňa 4. novembra 2017, sa v celej našej vlasti konali Voľby do orgánov samosprávnych krajov. V obci Lužianky bolo do zoznamu voličov zapísaných spolu 2462 oprávnených voličov. Z toho v okrsku č. 1. - 1269 a v okrsku č. 2. - 1193 voličov. Z tohto počtu bolo 30 cudzincov. Svoje právo voľiť, využilo v okrsku č. 1. - 275 a v okrsku č. 2. - 384 voličov, čo je spolu 659 voličov. Spolu odovzdali 613 platných hlasov pre voľbu poslancov do zastupiteľstva a 652 platných hlasov pre voľbu predsedu samosprávneho kraja.

V Lužiankach, vo voľbách predsedu samosprávneho kraja

- doc. Ing. Milan Belica, PhD. - získal 191 hlasov

- Mgr. art. Ján Grešo získal 153 platných hlasov

- Mgr. László Hajdu získal 1 hlas

- Mgr. Renáta Kolenčíková získala 11 platných hlasov
 - Ján Marko získal 7 hlasov
 - Ing. Peter Oremus PhD. získal 136 platných hlasov
 - Ing. Milan Uhrík PhD., získal 153 platných hlasovacích lístkov.

Poslancov do samosprávneho kraja v Lužiankach sme volili nasledovne.

Najviac hlasov:

- 182 platných hlasov získali Mgr. Ján Grešo a Ing. Peter Oremus PhD.,
 - 132 platných hlasov získal Ing. Milan Uhrík, PhD.
 - 129 hlasov získal doc. Ing. Jozef Dvonč, CSC.
 - 126 platných hlasov získal PhDr. Ján Vančo, PhD.

- 120 platných hlasov získala PhDr. Anna Šmehilová PhD.
 - 115 platných hlasov získala Ing. Eva Antošková
 - 114 platných hlasov získal Ing. Miloš Dovičovič
 - 111 platných hlasov získal Mgr. Daniel Balko
 - 99 platných hlasov získal Róbert Bakyta
 - 96 platných hlasov získal MUDr. Erik Lajtman PhD. MPH a Mgr. Lýdia Pilková
 - 92 platných hlasov získala Mgr. Dominika Tekeliová, PhD
 Ostatní kandidáti mali počet hlasov menší ako 90.

Najviac hlasov bolo odovzdaných



kandidátom ktorí kandidovali za koalíciu Sloboda a Solidarita, OBYČAJNÝ ĽUDIA a nezávislé osobnosti (OLĽANO), KDH, ŠANCA, Občianska konzervatívna strana a NOVA

Okienko do kuchyne

Voňavý vianočný koláč so sušeným ovocím



Suroviny: 100 g datlí, 100 g hrozienok, 50 g kandizovaných čerešní, 20 g kandizovanej citrusovej kôry, 30 g sušených brusníc, 250 ml horkastého pomarančového džúsu s dužinou, 275 g hladkej múky, 1 balíček prášku do pečiva, 1 ČL perníkového korenia, 1 ČL mletej škorice, 1/2 ČL jedlej sódy, 150 g masla, 150 g hnedého cukru, 45 ml melasy, 100 - 150 ml koňaku, tuk a múka na vymastenie a vysypanie formy.

Postup: Datle a kandizované čerešne podľa potreby vykôstajte a pokrájajte na menšie kúsky. Sušené ovocie zamiešajte v miske, zalejte ho džúsom a nechajte pôsobiť približne 15 minút. Suché prísady zmiešajte, pridajte do nich nakrájané alebo nastrúhané maslo a začnite spracúvať rukami na mrveničku. Nakoniec primiešajte cukor a scedené ovocie. Džús zmiešajte s melasou a opatrne zapracujte do cesta. Zmes vylejte do vymastenej a vysypanej formy a vložte do rúry predhriatej na 160

- 170 stupňov. Po hodine pečenia prikryte alobalom a pečte ďalších 30 minút. Koláč je hotový, ak na zapichnutom špáradle nezostanú stopy cesta. Po vybratí z rúry ešte za horúca polejte koňakom. Formu otvorte, až keď koláč úplne vychladne. Pred servírovaním môžete koláč potiahnuť marcipánom alebo poprasiť práškovým cukrom.

Medvedie labky



Suroviny: 300g hladkej múky, 250g masla, 100g mletých lieskocov, 100g práškového cukru, 1/2 čajovej lyžičky mletej škorice, 30g Kaka, trochu citrónovej kôry, 2 žltka,

Postup: Múku s práškovým cukrom preosejeme, pridáme maslo (je lepšie keď sa maslo pokrája na kúsky) a dáme ostatné suroviny. Vypracujeme cesto, ktoré necháme na chladnom mieste 1 hod. odpočinúť.

Keď sa ide cesto spracovať, je dobre nechať cesto dôjsť do izbovej teploty.

Odpočinnuté cesto vtlačáme do labkových nemastených formičiek a naplnené dáme na plech. Pečieme v dobre teplej rúre, približne 15 minút. Keď sú upečené, necháme troška vychladnúť, vyklopíme z formičiek a obalíme v práškovom cukre.

Orechové košíčky



Suroviny:

Cesto: 400g hladkej múky, 130g práškového cukru, 2 žltka, 2 polievkové lyžice mlieka, 200g masla

Orechová náplň : 250ml šľahačkovej smotany (mlieka), 250g strúhaných orechov, 100g zomletých piškót, 50g masla, 50g práškového cukru

Poleva: 200g čokoládovej polevy, trochu orechov navrch

Postup:

Múku preosejeme. V strede vyhlúbime jamku, pridáme cukor, na plátky nakrájané maslo, žltka a mlieko. Vymiesime cesto, bude také „krehké“. Prikryté cesto dáme na dve hodiny do chladničky. Potom po malých kúskoch odoberáme cesto a pl-

níme ním maslom vymastené formičky v tenkej vrstve. Pečieme pri teplote cca 200°C cca 10 minút, alebo podľa skúsenosti s vašou rúrou. košíčky by mali chytiť ľahký svetlohnedý nádych. Necháme trocha vychladnúť a košíčky vyklopíme.

Orechová náplň:

Smotanú, a lebo mlieko necháme zovrieť. Primiešame zomleté orechy. Potom pridáme maslo, rozdrvené piškóty, cukor podľa chuti a trochu rumu, ak máte radi. Mňa zrušili. Ak máte dosť orechov, piškóty nemusíte dávať. Náplň som si dala do zdobiaceho vrečka bez nadstavca a naplnila ním košíky.

Vrch opatrne polejeme hustou čokoládovou polevou a ozdobíme kúskami orechov.

Pečená hus, parená knedľa, dusená



kapusta a lokše

Suroviny: 1 hus , 1 kg soli, 1 PL celej rasci,

Dusená kapusta: 700g bielej hlávkovej kapusty, soľ, 2 Čl drvenej rasce, 1 cibuľa, 1 PL masti, 3 PL kryštálového cukru, voda

podľa potreby, mleté čierne korenie, soľ, ocot
 Parené knedle: 500g hrubej múky, 2 vajcia, 2 Čl soli, 3dl mlieka, 30g droždia, 1 Čl kryštálového cukru

Lokše: 600g uvarených zemiakov v šupke, soľ a múka hladká

Postup:

Hus umyjeme, naporciujeme, uložíme do pekáča.. Tukové časti vyrežeme a pokrájame na škvarky. Porcie husi zasypeme kilom soli a odložíme na 12 hodín do chladničky. Soli sa netreba báť, hus stiahne do seba akurát. Soľou hus ponatierame z každej strany.

Rúru vyhrejeme na 160 stupňov, hus po 12 hodinách umyjeme od soli, vysušime kuchynskými utierkami. Uložíme ju naspäť do pekáča, kožou dolu, posypeme celou rascou a podlejeme cca 150 ml vody . Pekáč natesno prikryjeme alobalom a hus dáme pomaly piecť. Po hodine a pol vyberieme hus z rúry, poriadne ju popolievame výpekom a otočíme diely husi kožou hore. Zase pekáč napevno prikryjeme alobalom a vrátime späť do rúry. Hus pečieme ešte cca 1,5 hodiny. Dobré ju popolievame výpekom a ešte ju dáme piecť asi na 20 minút odokrytú.

Knedle: Z droždia, cukru a vlažného mlieka urobíme kvások. Do misy preosejeme múku, pridáme soľ, vajcia a kvások. Mlieko

pridávame podľa potreby, vypracujeme cesto a dáme ho kysnúť na teplé miesto. Vykysnuté cesto na doske rozdelíme na dve časti, do hrnca dáme zovrieť vodu. Z každého cesta vyformujem knedľu, prikryjem cestá utierkou a pokiaľ voda

zovrie knedľa podkysne. Do hrnca s vodou dáme parák, voda je samozrejme pod úroveň paráka, ponatierame parák olejom a vložíme knedľu. Paríme tak 15-20 minút, podľa toho aká je knedľa veľká. Hotovú knedľu vyberiem a natriem olejom.

Dusená kapusta: Kapustu pokrájame, posolíme asi 1 PL soli, pridáme 1 KL drvenej rasce a necháme ju asi pol hodiny postáť. Na drobno pokrájanú cibuľu spenieme na masti, pridáme postáť kapustu.

Hneď ako sa kapusta začne dusiť, upálime 3 PL lyžice kryštálového cukru na karamel, zalejeme 1 dcl vody, necháme všetko rozpustiť a 5 minút povarím na sirup, ktorý vlejeme do kapusty.

Kapustu dusíme do mäkka, podľa potreby podlievame troškou vody. Keď je udusená, tak ju dochutíme soľou, mletým čiernym korením a octom. Prípadne aj dosladíme.

Lokše: Uvarené, vychladnuté zemiaky ošúpeme, postrúhame na jemno, posolíme a pridávame múku- asi 200 g. Múkou sa nesmie prehnáť, pretože by lokše boli tvrdé. Z cesta urobíme šulec, pokrájame ho na kúsky a váľkom gúľame lokše na veľkosť panvice, na ktorej ich budem piecť.

Pečieme na suchej palacinkárni, po každej lokši utrieme kuchynskou utierkou múku, čo na nej zostala.

Ukladáme ich na tanier, každú potierame tukom a vrchnej strany, zospodu sa potrie sama od predchádzajúcej.

Pokrájané škvarky dáme stápať do malého hrnčeka. Keď sú takmer hotové pridám k nim pečeň. Tuk na konci podľa svojej chuti posolíme

Humor

- Mama, cítiš to? Vôňu vanilky, čerstvo vyrúbanej jedličky, vianočného pečiva ...
 - Cítim, cítim - tí susedia sa ale majú!"

- Prežil som Vianoce v bielom.
 - Ty si bol na horách?
 - Nie, v sadre.

Dve blondínky sa túlajú po lese vyše 4 hodiny, zrazu jedna povie: ja už som unavená, kašlime na to, zoberme neozdobený...

„Tak som počul, že ti svokra poslala na

Vianoce kapra?“
 „Kdeže, len raz hus, a ja blbec som sa s ňou oženil!“

- Jožko, čo si kúpil babke pod stromček?
 - Futbalovú loptu.
 - Futbalovú loptu? Ale ved' babka nehrá futbal.
 - Práve preto. Ona mi kúpila knižky.

Dvaja Východniari sa stretli po Vianociach v práci:
 - Ta co ci prinesol Ježiško, jaki podaru-

nek?
 - Budzeš kukac! Hibaj ku oblačku. Vidiš to nove be-em-ve?
 - Hej, bars šumne...
 - Tak takej farbi ceplaki!

Pri písomke pošepkal Jano svojmu susedovi:
 - Ten učiteľ je ale idiot!
 A od tabule sa ozvalo:
 - Nenapovedať! Každý na to musí prísť sám.

Citáty

„Najlepším zo všetkých darov vianočného stromu je prítomnosť šťastnej rodiny a pokoj zabalený v našom srdci“ (Burton Hillis)

„Vianoce nie sú ani tak veľmi o otváraní darčiekov ako o otváraní našich srdiec“ (Janice Maeditere)

„Na Bohu sa mi páči to, že svoju štedrosť neprejavuje iba na Vianoce.“ (Pavel Kosorin)

Kútik pre deti

Vianoce

Vianoce sú, keď sme spolu,
keď rodina sadá k stolu.
Mamka, ocko, detičky,
dedkovia a babičky.
Vianoce sú od Ježiška,
dal nám lásku do balička.
Bolo jej dosť, dostal každý,
rozdelil ju raz a navždy.
Medzi ľudí, kvietčky,
zvieratká aj včeličky.
Kúsok lásky zo srdiečka,
ukry aj ty do balička.



Prišiel stromček

Prišiel stromček medzi nás
zo zelenej hory.
Šatôčky má z ihličia a smrekovej kôry.
Prišiel stromček medzi
nás ako dobrý hosť.
Všetkým deťom priniesol
smiech a veselosť.
Prišiel stromček medzi nás,
ako hviezda žiari.
Ktože to dal pod neho
pre nás toľké dary?
Krásny je dnes celý svet,
krásny je dnes čas.
Prišiel stromček zelený,
prišiel medzi nás.

Urobím si snehuliaka

Urobím si snehuliaka
na najbližšom brehu.
Urobím si snehuliaka
z bielučkého snehu.
Jedna guľa, druhá guľa,
tretiu na vrch dám
a už stojí snehuliáčik
a už stojí tam.
Košielku má snehuliáčik
čistučkú a svetlú,
Nos má z mrkvy, oči z uhlia,
miesto ruky metlu.
A keď deti uvidia ho,
povedia si tak:
„Pozrite sa, aký je to krásny snehuliak!“

Vianočný blázon

V jednej krajine na Východe žil pred dvetisíc rokmi mladý blázon. Ako každý blázon sníval aj on o tom, že sa raz bude múdrom. Miloval hviezdy. Nikdy ho neunavilo pozorovať ich. A tak sa stalo, že jednej noci neobjavili novú hviezdu len králi Gašpar, Melichar a Baltazár, ale aj tento blázon.

„Tá nová hviezda je jasnejšia ako ostatné“, myslel si. „To bude tá Kráľovská hviezda - narodil sa nový kráľ! Chcem mu ponúknuť svoje služby. Všetci, ak je to kráľ, bude potrebovať určite nejakého blázna. Vydám sa na cestu a budem ho hľadať. Hviezda ma povedie.“

Dlho premýšľal, čo by mohol novému kráľovi priniesť ako dar. No okrem svojej bláznovskej kapucne, zvonkohry a jednej kvetiny nemal nič, čo by mohol darovať.

A tak sa z domova vydal na cestu.

Prvú noc ho hviezda priviedla do chudobnej chalúčky. Tam našiel dieťa, ktoré bolo chromé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si

blázon, „dám tomu dieťaťu svoju bláznovskú kapucňu. Potrebuje ju viac, ako kráľ.“ Dieťa si bláznovskú kapucňu nasadilo na hlavu a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

Druhú noc ho hviezda zaviedla do krásneho paláca. Tam našiel dieťa, ktoré bolo slepé. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si blázon, „dám tomu dieťaťu svoju zvonkohru. Potrebuje ju viac, ako kráľ. Dieťa zvonkohru radostne rozohralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

Tretiu noc ho hviezda zaviedla do zámku. Tam našiel dieťa, ktoré bolo hluché. Plakalo, pretože sa nemohlo hrať s ostatnými deťmi. „Ach“, pomyslel si blázon, „dám tomu dieťaťu svoju kvetinku. Potrebuje ju viac, ako kráľ. Dieťa si kvetinku zobralo a šťastne sa rozosmialo. To bláznovi miesto poďakovania úplne stačilo.

„Teraz mu už nič nezostalo, čo by mohol

kráľovi darovať. Bude lepšie, keď sa vrátim“, pomyslel si blázon. Avšak keď sa pozrel k oblohe, hviezda stála na jednom mieste a žiarila veľmi jasne, jasnejšie ako kedykoľvek predtým. A v tom uvidel cestu k nejakej stajni v strede poľa.

Pred stajňou stretol troch kráľov a zástup pastierov, aj oni hľadali nového kráľa. Ten ležal v jaslách - malé, bezbranné dieťa. Mária, ktorá chcela práve na slamu prestrieť čisté plienky, sa bezradne pozerala a hľadala pomoc. Nevedela kam by dieťa položila. Jozef práva krmil osla a všetci ostatní mali plné ruky darov. Traja králi doniesli zlato, kadidlo a myrhu, pastieri vlnu, mlieko a chlieb. Len blázon tu stál s prázdnyimi rukami. Mária, plná dôvery, položila teda dieťa do jeho náruče. Tak našiel Kráľa, ktorému chcel v budúcnosti slúžiť. A taktiež vedel, že svoju bláznovskú kapucňu, zvonkohru a kvetinu rozdal deťom, aby mal miesto pre Dieťa, ktoré mu teraz so svojím úsmevom darovalo múdrosť, po ktorej tak túžil.